UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto marcellino papa [et] mar. Cap[itulum]. lxxxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ceſſit: ⁊ ſedit annos ſeptem: menſem vnū: dies
xi. Hic ex precepto beati petri apl'i. xxv. preſby
teros ordinauit in vrbe roma menſis decēbris.
Hic pontifex primus in litteris ſuis poſuit ſa-
lutē ⁊ apl'icam benedictionē. Qui etiaꝫ oībus
populis ſcribens approbat ⁊ cōmendat pere-
grinatiōes ad ſanctos: ⁊ maxime ad limina ſan
cti petri: aſſerens qḋ validior eſt ad ſalutē ſcti
petri viſitatio ꝙ ieiuniū duoꝝ annorū. Et illos
etiā anathemate ſubdit: q̇ viſitationē apoſtoloꝝ
impediunt vel diſſuadent. Dicūt quidam: quod
linus ⁊ cletus petri ſucceſſores non ſederunt
vt pōtifices: ſꝫ vt petri coadiutores. quibꝰ bea
tus petrus in vita ſua credidit diſpenſationeꝫ
eccleſiaſticarū rerū. Ipſe vō tātū predicationi
⁊ orationi vacabat: ꝓpter quod tanta auctorita
te dotari meruerūt vt in catalogo pontificū po
nerentur. Clementē vō ipſe beatus petrus ſuc-
ceſſorē ſibi conſtituit: licet aūt hec veritati nitā
tur: tamē vt ait hieronymus beatus clemēs ſpi
ritu ſancto plenus timens ne apoſtolica ordina
tio poſteris tēporibus tranſiret in vitiū: vt q̇dā
hereditariū manus putātes minus de dei cogi
tarent electione: linū ⁊ cletū ante ſe coegit pon
tificare. Et ſic clemens primus fuit ꝑ petri ele
ctionē: tertiꝰ vō ꝑ gradū. Beatus aūt cletꝰ tpe
tyti ⁊ veſpaſiani īperatoꝝ martyrio coronatus
eſt. Sepultuſq̄ eſt iuxta corpꝰ bti petri in vati
cano. vi. kal'. maij. Et ceſſauit epatꝰ dies. xxxv.

¶ De ſctō marcellino papa ⁊ mar. Cap. lxxxix.

Arcellinꝰ pa-
pa ⁊ martyr natione ro
manꝰ ex patre ꝓiecto
de regione capitauri
caio pōtifici in epiſco
patu romano ſucceſſit:
ſeditq̄ annos octo: mē
ſes. ij. dies. xxv. Quo
tpe fuit grauiſſima ꝑ-
ſecutio xp̄ianorum ſub diocletio ⁊ maximiano
imperatoribus: ita vt infra vnū menſem. xvij.
milia hoim ꝓmiſcui ſexus per diuerſas ꝓuin-
cias martyrio coronarent xp̄iani. Qua de re et
ipſe marcellinus ad ſacrificiū ductus eſt: vt thu
rificaret. Et mortē expauens cōpulſus a dio-
cletiano duo grana incenſi poſuit idolis. Poſt-
ea vō penitētia ductꝰ in cāpania corā. lxxxviij.
epis ore proprio penituit ⁊ cinere capite aſper
ſus ac cilicio indutus ſe peccaſſe confitēs epis
iudicandū ſuppoſuit dicēs ſe paratū ad omnia
que ſibi imponerent. Illi vō eidē rn̄derunt: ꝙ
ſummus pontifex a nullo iudicandus eſſet. Nā
ſi ipſe negauit ⁊ petrus etiā magiſter ſuus nega
uerat: quē tamē nullus apoſtolorum iudicare
preſumpſerat: ſꝫ egreſſus foras amare defleue
rat. Ipſe ergo ſuā cauſaꝫ colligeret: ⁊ ore ꝓprio
ſeipm iudicaret. Tunc marcellinꝰ ob ſcelus ido
latrie iudicauit ſe deponenduꝫ: anathematiza-
uit etiam quicūq̄ corpus ſuū ſepulture trade-
ret. Sicq̄ pergens ad diocletianū ſe xp̄ianum
confitēs cū claudio ⁊ cyrino ⁊ antonio diaconi
bus capitalē excepit ſententiā: ſicq̄ martyrio co
ronatus eſt. vi. kalē. maij. Hic etiā fecit ordina-
tiōes duas ꝑ menſem decēbris. p̄ſbyteros. iiij.
diaconos. ij. epiſcopos ꝑ diuerſa loca nūero. v.
¶ Poſtq̄ aūt decollatꝰ fuiſſet: ⁊ corpꝰ eiꝰ. xxx.
diebꝰ ad exemplū xp̄ianoꝝ in platea iacuiſſet:
nocte apparuit per viſum beatus petrus apl's
marcello preſbytero: eidē marcellino in epatu
ſucceſſuro: interrogans quare corpus ſuū inhu
matū nō ſepeliret. Et ſe petrū apoſtolū eſſe di-
xit. Qui cū rn̄deret: ꝙ corpus ſuū iamdudū ſe-
pultū fuerat. Apoſtolus ei dedit intelligere ꝙ
dicebat de corpe marcellini. Cū aūt marcellus
dixiſſet ꝙ ipm ꝓpter ſententiam excōicationis
ſepelire nō auderet: audiuit ab apl'o ꝙ oīs q̇ ſe
hūiliauerit exaltabitur: ⁊ ꝙ multū ſe marcelli-
nus humiliauerat: qui ſe indignum ſepulture
iudicauerat. Admonens vt ipm iuxta ſe tanq̄
martyrē ⁊ verū pōtificē tumularet: vt quos iu
ſtificabat gratia nō diuideret ſepultura. Mar-
cellus ergo cū lucina ⁊ preſbyteris ac diaconi
bus noctu corpus accepit ⁊ iuxta corpus beati
petri in vaticano ſepeliuit ab eodē die ceſſauit
epiſcopatus annos. vij. menſes ſex: dies. xxv.
propter nimie perſecutionis immanitatem.

¶ De ſancto Ricario confeſſore. Cap. xc.

RIcarius cōfeſſor natus vil
la cētula ꝓuincie
pontine monitꝰ a quodā caldoni
co ſacerdote quē de hibernia ve-
nientē hoſpitio ſuſceperat: de ru
ſtico religioſus effectꝰ vtebatur
pane hordeaceo cinere cōmixto. Aquā vō cū la
chrymis tēperabat: ⁊ ex illa balnea faciens le-
proſos fouebat: ⁊ poſtmodū ipſe eadem balnea
introibat. Qui etiā in britānia p̄dicauit. Rex
vō francorū dagobertus eius famam audiens
ipm ex deuotione viſitans eiuſdē ſe orationibꝰ
cōmendauit: ab eo quoq̄ inuitatus ad menſam
magis ipſe ſalutaribus monitis mente ꝙ tem-
poralibꝰ cibis corpore refectus eſt. ¶ Deinde
vir ſanctus famam mūdi fugiens a giſlimaro
quodā viro nobile in ſilua criſiaſſenſe cum ſigo
bardo diſcipulo ſuo locū ſolitariū deo ſeruiēdi
obtinuit. Ibiq̄ breui ſtructo tugurio vitā ana-
choriticā multo tēpore exegit: multoſq̄ ad ſe
venientes languidos diuerſis ab infirmitatibꝰ
ſanos effecit. Et redimitus virtutibus in pace
quieuit. vi. kalē. maij. Sepultuſq̄ ē a diſcipulo
in loco vbi ipſe ſibi p̄ceperat. A quo in extaſim
rapto viſus ē ī aula ſplēdidiſſima mira fragrā
tia referta cōſiſtere ſplendore admirabili coru
ſcare. Cuius corpꝰ ocialdus olim eiꝰ abbas cū
ſuis monachis ad ſuū monaſteriū cētulā trāſ-
tulerunt: vbi multoꝝ ſignorū gloria claret.

¶ De ſctō Anaſtaſio papa. i. ⁊ cōfeſ. Cap. xci.